

Η Παναχαϊκή, ο Κούγιας και οι...αναρχικοί - Τα ψεύδη και οι ανακρίβειες του «Έθνους»

Προχθές δημοσιεύθηκε ένα άρθρο στην εφημερίδα Έθνος, το οποίο ούτε λίγο ούτε πολύ, λέει πως ο σύλλογος της Παναχαϊκής ιδρύθηκε από...αναρχικούς, ενώ τα χρώματα της σημαίας (μαύρο και κόκκινο) παραπέμπουν ευθέως στην σημαία των αναρχικών. Όπως χαρακτηριστικά γράφει: «Η ομάδα της Πάτρας έχει ρίζες αναρχικές και ο σημερινός σκληρός πυρήνας των οπαδών της τηρεί την παράδοση».

Στο ίδιο άρθρο, παρουσιάζει «διχασμένους» τους φιλάθλους του συλλόγου, λόγω της συμμετοχής του δικηγόρου Αλέξη Κούγια στα διοικητικά δρώμενα, ταυτίζοντας μια «μεγάλη» «εξοργισμένη» («οργή», η λέξη της χρονιάς) μερίδα οπαδών με τους αναρχικούς και τους «αντιφασίστες»:

«Οι “Ναβάχο”, όπως ονομάζονται οι φανατικοί της Παναχαϊκής, σηκώνουν συχνά τα πανό της αντιφασιστικής δράσης, όπως φανερώνει και το όνομά τους, ανήκουν σ’ αυτούς που απεχθάνονται τους καουμπόηδες, τους σερίφηδες και τα συναφή επαγγέλματα. Και καθώς ο Αλέξης Κούγιας έχει σχεδόν ταυτιστεί στη συνείδησή τους, όπως και στη συνείδηση πολύ μεγάλου μέρους της ελληνικής κοινωνίας, με τον αστυνομικό πελάτη του, η ανάληψη της ομάδας που υποστηρίζουν τους εξόργισε.».

Δεν παραλείπει δε, η εφημερίδα, να βάλει στο «κοκτέιλ» της (για να μην το πούμε «αχταρμά») και το απαραίτητο συστατικό, τους «Χρυσαιγίτες», οι οποίοι «φέρνουν την πολιτική στα γήπεδα» κι έτσι, «Σε ένα γηπεδικό περιβάλλον που δονείται από συνθήματα εμπορούμενα από σεξισμό και ρατσισμό, οι συνθήκες είναι κατάλληλες για να επωαστεί το αβγό του φιδιού, κίνδυνο που έχει εντοπίσει ακόμα και η UEFA. Θέλοντας να προστατεύσει το εμπορικότατο προϊόν ποδόσφαιρο ενσωματώνει αντιρατσιστικές δράσεις στις διοργανώσεις της.».

Είναι φανερό, πως το άρθρο αυτό, κινούμενο μέσα στο νοσηρό κλίμα των ημερών, έχει σαν στόχο τον Αλέξη Κούγια (τον πιο προσφιλή σάκο του μποξ των ημερών) και για τον σκοπό αυτό παραποιείται ακόμα και η ιστορία ενός ιστορικού συλλόγου της Ελλάδος.

Η εφημερίδα, σκόπιμα εξισώνει κι εξομοιώνει, μια μικρή θλιβερή μειοψηφία αναρχικών (και λοιπών στοιχείων) με την πλειοψηφία των αγνών φιλάθλων της Παναχαϊκής, ενώ σκόπιμα επίσης, παραλείπει να αναφέρει τις επικρατέστες εκδοχές που έχουν να κάνουν με την ίδρυση του συλλόγου και μνημονεύει μόνο αυτές που δημιουργούν «κλίμα».

Κοντά σ' αυτό ας αναρωτηθούμε τι σχέση μπορεί να έχουν οι «αναρχικοί» του 19ου αιώνα με του 21ου, καθώς και την πραγματική του σημασία και έννοια.

Το Έθνος, παρουσιάζει την ίδρυση του συλλόγου, σαν να προήλθε από παρθενογέννηση, αναφέροντας έτσι απλά, ότι ιδρύθηκε από...αναρχικούς και Ιταλούς.

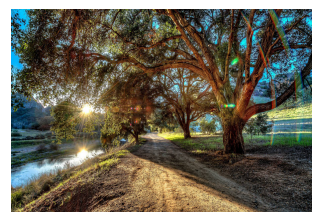
Η αλήθεια είναι ότι η Παναχαϊκή προήλθε από την συγχώνευση δύο συλλόγων, του Παναχαϊκού Γυμναστικού συλλόγου που υπήρχε από το 1891 και της Γυμναστικής Εταιρείας που υπήρχε από το 1893.

Ο Παναχαϊκός Γυμναστικός Σύλλογος, ο οποίος αποδίδονταν σε αναρχικούς, ιδρύθηκε από τον Ιωάννη Κρητικό, φοιτητή μαθηματικών και πτυχιούχο της Δημόσιας Σχολής Γυμναστών και αποτέλεσε την βάση του νέου σχηματισμού.

Πρώτος πρόεδρος και πρωτεργάτης της συγχώνευσης, ήταν ο γιατρός και μετέπειτα διευθυντής του νοσοκομείου Πατρών, Χρήστος Κορύλλος.

Μέσα στο διοικητικό συμβούλιο του Παναχαϊκού Γυμναστικού Συλλόγου, υπήρχαν και κάποια μέλη του Δημοκρατικού Συλλόγου Πάτρας, ο οποίος ήταν ένα εργατικό συνδικάτο, το οποίο απαρτίζονταν κυρίως από σοσιαλιστές, μερικοί απ' τους οποίους είχαν φτάσει κυνηγημένοι από την Ιταλία στην Ελλάδα. Οι σοσιαλιστές, όντως τότε, με την υπάρχουσα πολιτική θεώρηση των πραγμάτων, ταυτίζονταν με την αναρχία. Τη σχέση έχει όμως, η τότε παρεξηγημένη έννοια του σοσιαλισμού με την σημερινή έννοια της αναρχίας;

Το δεύτερο ατόπημα του Έθνους, αφορά τα χρώματα της σημαίας της Παναχαϊκής, το κόκκινο και το μαύρο, τα οποία αποδίδονται στα χρώματα των τότε «αναρχικών». Η αλήθεια είναι, ότι αυτή είναι η μία εκδοχή.

Η άλλη εκδοχή, η οποία είναι και η πιο πιθανή και επικρατέστερη και η εφημερίδα σκόπιμα (ή από άγνοια;), δεν αναφέρει, είναι ότι

τα χρώματα βασίζονταν στα χρώματα της σημαίας του οπλαρχηγού της επανάστασης στην Αχαΐα, Ανδρέα Λόντου.

Έχει σημασία δε, να διαβάσει κάποιος και τον ύμνο του Παναχαϊκού Γυμναστικού Συλλόγου, ο οποίος φυσικά και δεν αντιπροσωπεύει την «ιδεολογία» των σημερινών απάτριδων αναρχικών, όπως και το έμβλημα του συλλόγου που παρουσιάζει την Θεά Νίκη, να δαφνοστεφανώνει τον Ηρακλή.

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ «ΠΑΝΑΧΑΪΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ»

Ο Γυμναστικός

Μουσική: Σπ. Μπίτση

Στίχοι: Γ. Κυριτσόπουλου

Των αγώνων τους μόχθους θυρεύω
πηδών, βάλλων, τον δίσκον πετών,
εις την πάλην ακούραστος τρέχων
ακραδάντως ελπίζων, ποθών

στα κλεινά της Ελλάδος εδάφη,
που ελαία και δάφναι ανθούν,
δι' αγώνων ενδόξων ως πάλαι
κεφαλαί αθλητών να στεφθούν.

Να σαλπίση η Φήμη ταχέως
σθεναρώς με γλυκείαν φωνήν
τραγουδούσα: «Δεν έπαυσαν ζώντες
οι Ατρείδαι στην ένδοξην γην».

Την φίλτατην πατρίδα φυλάττων
στους κινδύνους εμπρός μειδιών,
δάφνης μόνον τους κλάδους ζηλεύων,
προ της δόξης τα παντ' αψηφών.

Γυμνασθώμεν, ω τέκνα Ελλήνων!
Είν' της δόξης ο κλων ο χρυσούς,
εις δυσπρόσιτα όρη βλαστάνων
και όν δρέπει ακάματος πους.

Δεν μαραίνουσι τούτον τα ψύχη,

δεν τον θραύει βορράς ή χιών,
ευλαβείται την δόξαν ο χρόνος,
στον αιών' αφηγείται ο αιών.

Γυμνασθώμεν, η ώρα επέστη!
Αδελφοί εν δουλεία δακρύζουν.
Η πατρίς και το μέλλον, νεότης,
προς ημάς ευθαρσώς ατενίζουν.

Δεκέμβριος 1892